

Arrest

nr. 241 951 van 7 oktober 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VRIJENS
Kortrijksesteenweg 641
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 8 november 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 oktober 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 21 november 2019 met refertenummer 86296.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 juli 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 augustus 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten.

Op 18 december 2009 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 7 januari 2019 verzoekt de directeur-generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken het statuut van subsidiaire bescherming van de verzoekende partij in te trekken op basis van artikel 49/2, §4, eerste lid,

tweede zin en artikel 55/5/1, §2, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 16 juli 2019 stuurt de commissaris-generaal een brief naar de verzoekende partij waarin hij aangeeft dat er nieuwe elementen ter zijne kennis werden gebracht die hem ertoe zouden kunnen aanbrengen de subsidiaire beschermingsstatus van de verzoekende partij in te trekken op basis van artikel 55/5/1 van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partij wordt uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud op 9 augustus 2019.

Op 9 augustus 2019 wordt de verzoekende partij gehoord op het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Op 10 oktober 2019 neemt de commissaris-generaal de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus van de verzoekende partij. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt luidt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Irakese nationaliteit te bezitten, een soennitische moslim van Koerdische origine te zijn en afkomstig te zijn van Sheikhan, gelegen in de provincie Ninewa (Centraal-Irak). U verklaarde gans uw leven in Sheikhan te hebben gewoond. In Irak was u verliefd op D. (...), een meisje uit Sheikhan. Op 3 april 2008 kocht u een ketting en gaf u deze aan D. (...). De dag erna zag M. (...), een vriend van u uit Sheikhan, dat D. (...) deze ketting rond haar hals droeg. M. (...) kwam bij u en jullie kregen ruzie omdat hij blijkbaar ook verliefd was op D. (...). Veel mensen waren getuige van jullie ruzie die dag. Twee dagen later kreeg u opnieuw ruzie met M. (...) op school. U werd samen met hem bij de directeur geroepen. Op deze bijeenkomst waren ook de ouders en de oudere broer van M. (...) aanwezig. De ruzie tussen u en M. (...) werd bijgelegd en er werd beslist dat geen van jullie beide een relatie met D. (...) zou beginnen. Op 13 juli 2008 besloot u samen op stap te gaan met M. (...) met de wagen van uw oom. Jullie hadden beiden te veel alcohol geconsumeerd en u kreeg een ongeval met de wagen nabij Sheikhan. U werd wakker in het ziekenhuis van Sheikhan. Daar werd u verteld dat M. (...) was overgebracht naar het ziekenhuis van Mosul, alwaar hij overleed aan zijn verwondingen. De familie van M. (...) kwam regelmatig bij uw oom en uitten bedreigingen dat ze u en/of uw broer zouden vermoorden uit wraak voor de dood van M. (...). Aangezien u onder invloed achter het stuur zat, werd u door hen verantwoordelijk geacht voor de dood van M. (...). Een financiële tegemoetkoming van uwentwege ter compensatie voor de dood van M. (...) werd niet aanvaard door zijn familie. Ook de politie bleek niet in staat u enige bescherming te bieden. Zij vertelde u dat uw probleem een conflict tussen verschillende clans betrof en dat zoiets niet door de officiële instanties kon worden opgelost. Op 27 januari 2009 verliet u samen met uw broer Irak. In Turkije verloor u contact met uw broer en sindsdien hoorde u niets meer van hem. Vanuit Istanbul werd u door smokkelaar naar Brussel gebracht, waar u op 19 februari 2009 arriveerde. U diende dezelfde dag nog een verzoek om internationale bescherming in.

Op 18 december 2009 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) in uw hoofde een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Hoewel er geen geloof gehecht kon worden aan uw asielrelaas, werd u de subsidiaire beschermingsstatus toegekend omdat er een situatie van veralgemeend geweld heerste in de provincie Ninewa, waar u verklaarde in Sheikhan gewoond te hebben tot aan uw vertrek uit Irak.

Nadat u het subsidiaire beschermingsstatuut werd toegekend, meldde u zich op 7 oktober 2013 op de gemeente van Oudenaarde in het kader van de registratie van een huwelijk. Uit de door u voorgelegde documenten bleek immers dat u 29 oktober 2013 met Darweshi Blesa, een Belgische vrouw van Koerdische origine, in Dohuk, Noord-Irak, bent gehuwd. Daarenboven was u op 8 februari 2018 ook onder aanhoudingsmandaat geplaatst op verdenking van inbreuken op de wetgeving inzake drugs.

Op 7 januari 2019 stelde de Directeur-Generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een formele vraag aan het CGVS om uw subsidiaire beschermingsstatus in te trekken.

U werd opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS op 9 augustus 2019 om de mogelijkheid van de intrekking van uw subsidiaire beschermingsstatus te evalueren. Tijdens dit persoonlijk onderhoud bevestigt u dat u met Blesa Darweshi gehuwd bent in Dohuk, Noord-Irak. U geeft hierbij aan dat u in Dohuk bent gehuwd omdat u niet in België kon huwen, u was immers niet in staat om de vereiste documenten voor te leggen, en u niet naar uw regio van herkomst, Sheikhan kon gaan. U

zou in oktober 2013 met uw vrouw vanuit België naar Erbil, Noord-Irak, zijn gereisd, waarna u negen à tien dagen bij uw oom Bayar in Dohuk verbleef. Tijdens deze periode had u uw huwelijk in orde gebracht en een huwelijksfeest gehouden, waarna u terugkeerde naar België. Nadien zou u nooit meer naar Irak zijn teruggekeerd.

Hiernaast geeft u aan dat u momenteel niet naar Irak kan terugkeren en u uw subsidiaire beschermingsstatus dient te behouden omdat de problemen waarom u Irak in 2009 verlaten had momenteel nog steeds actueel zijn. U geeft hierbij aan dat u en uw familie twee keer geprobeerd hebben om tot een verzoening te komen met de familie van M. (...), maar dit telkens geweigerd werd. Bij een terugkeer naar Irak vreest u zowel in Centraal-Irak als in Iraaks-Koerdistan hierdoor gevisieerd of opgepakt te worden. Daarnaast bent u van oordeel dat u uw subsidiaire beschermingsstatus dient te behouden omdat u al jaren in België bent, u hier werkt, u een eigen restaurant hebt en u veel mensen tewerk stelt in uw restaurant.

Wat betreft uw in verdenkingstelling voor inbreuken op de drugswetgeving, stelt u dat u ondertussen bent vrijgesproken. De Raadkamer zou u immers vrijgelaten hebben onder zeven voorwaarden. Ondanks uw vrijspraak zou de rechtbank u echter wel een boete van €22.000 opgelegd hebben, waartegen u met uw advocaat in beroep bent gegaan.

Ter staving van uw verklaringen legt u een kopie voor van uw geboorteakte (inclusief vertaling).

B. Motivering

U kreeg op 18 december 2009 het statuut van subsidiair beschermde. Er dient te worden opgemerkt dat, niettegenstaande u subsidiaire bescherming kreeg, heden uw beschermingsstatus moet worden ingetrokken.

Artikel 55/5/1, §2, 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat het CGVS de subsidiaire beschermingsstatus intrekt ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijk gedrag later erop wijst dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt.

Welnu, uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat u op 29 oktober 2013 met Darweshi Blesa in Dohuk, Koerdische Autonome Regio (KAR), bent gehuwd. Omwille van dit nieuw element werd u opgeroepen voor een bijkomend persoonlijk onderhoud op het CGVS ten einde uw verkregen subsidiaire beschermingsstatus te heronderzoeken. Na dit persoonlijk onderhoud en na analyse van de elementen aanwezig in uw dossier, blijkt dat uw statuut moet worden ingetrokken.

Er zijn namelijk ernstige twijfels gerezen omtrent uw werkelijke herkomst en verblijfplaats(en) voor uw vertrek uit uw land.

Het CGVS kan immers geen geloof (meer) hechten aan uw beweerde herkomst uit Sheikhan, Centraal-Irak, en heeft daarentegen ernstig vermoedens dat u afkomstig bent uit Dohuk, Noord-Irak.

Vooreerst dient hierbij opgemerkt te worden dat de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Sheikhan ondermijnd wordt door het gegeven dat er reeds in de beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van 18 december 2009 gesteld werd dat er geen geloof gehecht kon worden aan uw beweerde recente herkomst uit Sheikhan, Centraal-Irak (zie kopie van beslissing in het administratief dossier). De motivering in deze beslissing luidde als volgt:

“Er dient na het gehoor op het Commissariaat-generaal te worden vastgesteld dat er ernstige twijfels bestaan betreffende uw beweerde ‘recent’ vertrek uit Sheikhan (Centraal-Irak). Zo blijkt u onvoldoende, foutieve en ontwijkende antwoorden te geven op meerdere essentiële kennisvragen over de stad waar u volgens uw verklaringen de voorbije 20 jaar zou gewoond hebben. Kopieën van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt werden toegevoegd in het administratief dossier.

Vooreerst getuigde u van een bijzonder beperkte kennis over het dagelijks leven in Sheikhan sinds de val van het Saddam Hussein regime in Irak. U wist wel te vertellen dat het ‘Lalish Cultural Center’, een

heilige plaats voor de Yezidi in de stad, zich in het centrum van Sheikhan bevindt (CGVS p. 9), maar wanneer u naar uiterlijke kenmerken van dit gebouw werd gevraagd, antwoordde u tot verschillende keren toe vaag en ontwijkend. Gevraagd hoe dat gebouw eruit zag, kaatste u de vraag terug en vroeg u wat er met die vraag werd bedoeld (CGVS p. 9). Op de vraag of het een hoog gebouw dan wel een laag gebouw was, een rond of een vierkant, antwoordde u dat het "een heel groot gebouw" was (CGVS p. 9). Wanneer u iets specifiekier werd gevraagd of dit gebouw hoogbouw dan wel laagbouw betrof, antwoordde u met een weinig zeggende "middelmatic" (CGVS p. 9). Gevraagd om dit enigszins te preciseren tussen 3 meter, 10 dan wel 100 meter hoog moest u het antwoord schuldig blijven en stelde u het niet te weten. Na enige aarzeling vertelde u dat de ene kant van het gebouw hoger was dan de andere kant en u het daarom niet kon preciseren (CGVS pp. 9-10). Gevraagd naar het aantal torens op dat gebouw verklaarde u nogal aarzelend "één denk ik" (CGVS p. 10). Verder tijdens uw gehoor verklaarde u nog dat dit gebouw in 2007 in brand werd gestoken tijdens onregelmatigheden in de stad tussen moslims en yezidi's, maar dat alles uiteindelijk werd gerenoveerd (CGVS pp. 11-12). Het is bevreemdend dat u niet spontaan een duidelijke beschrijving kan geven van een van de belangrijkste gebouwen in de stad indien u daar daadwerkelijk zou gewoond hebben tot uw vertrek naar België eind januari 2009. Ook de vaststelling dat u niets kunt vertellen aangaande de oorzaak van deze onregelmatigheden, in kader van de welke dit gebouw in brand werd gestoken, wekt de nodige verbazing daar het niet meer dan logisch is dat hierover, zeker gezien er tal van vernielingen werden aangebracht, in Sheikhan werd gesproken (CGVS pp. 11-12; zie informatie bijgevoegd aan het administratief dossier).

Wanneer u werd gevraagd naar andere provincies in Irak, verklaarde u initieel nogal vaag dat er veel andere provincies zijn in Irak, maar bij de vraag van het Commissariaat-generaal om dit enigszins te verduidelijken en enkele voorbeelden te geven, stelde u enkel de provincie "Ninewa" te kennen (CGVS p. 14). Ook de aangrenzende provincies van Ninewa bleken u volledig onbekend (CGVS p. 14). Toen u tijdens uw gehoor werd gevraagd naar dorpen die u passeerde op de weg naar Dohuk, verklaarde u dat er een weg is naar Koerdistan, maar dat u daar nog nooit bent geweest en u aldus geen enkel dorp op die weg bij naam kan noemen (CGVS p. 9), wat toch bevreemdend is daar er talloze dorpen nabij Sheikhan op de weg naar Dohuk/Koerdistan liggen alvorens effectief Koerdistan binnen te rijden (zie informatie bijgevoegd aan het administratief dossier). U verklaarde verder dat sinds de val van het Saddam Hussein regime de nieuwe overheid van Irak de controle uitoefent in de regio en niemand anders (CGVS p. 11). Gevraagd of hier gesproken werd over Arabieren of Koerden die de macht overnamen, verklaarde u dat zowel de politiekantoren, de geheime dienst als de andere overheidsbureaus door Arabieren van de overheid werden bemand. U stelt niet te weten of er Koerden waren daar u enkel Arabieren zag (CGVS p. 11). Wanneer u werd gevraagd naar een beschrijving van de Koerdische vlag stelde u niets over Koerdistan te weten (CGVS p. 13). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, ligt Sheikhan nochtans vlak bij de grens met Noord-Irak. Van een Koerd die beweert gans zijn leven in Sheikhan te hebben gewoond, mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij hieromtrent meer accurate informatie kan verschaffen. Uw onwetendheid hierover doet ernstige twijfels rijzen over uw beweerde recente afkomst uit de grensregio tussen deze twee gebieden, te meer daar Sheikhan tot de zogenaamde betwiste gebieden behoort die de Regionale Regering van Koerdistan (KRG) zich wenst toe te eigenen terwijl zij reeds een de facto controle uitoefent in deze regio (zie informatie bijgevoegd aan het administratief dossier).

Tot slot moet worden opgemerkt dat u nog enkele opmerkelijke verklaringen aflegde tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal die verder bijdragen tot het vermoeden dat u (Centraal-) Irak al veel vroeger heeft verlaten dan u beweerde. U verklaarde verkeerdelijk dat de nummerplaten van privé-auto's sinds de val van het Saddam Hussein regime blauw zijn met zwarte cijfers (CGVS p. 13), terwijl volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie is bijgevoegd aan het administratief dossier) deze nummerplaten wit zijn met zwarte letters. Volgens dezelfde informatie zijn de blauwe nummerplaten immers voorbehouden voor overheidsvoertuigen. U stelde ook verkeerdelijk dat taxi's een rode nummerplaat hebben met zwarte cijfers (CGVS p. 13), terwijl volgens dezelfde informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de nummerplaten van taxi's rood zijn met witte cijfers. Het is opmerkelijk dat u dit zou vergeten zijn indien u daadwerkelijk pas in januari 2009 Irak zou hebben verlaten, zoals u meermaals beweerde tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal. Ook de vaststelling dat u geen enkel TV station kan opnoemen dat pas na de val van het vorige regime opstartte of kon ontvangen worden dient in dezelfde lijn geïnterpreteerd te worden.

Bovenstaande vaststellingen sterken het vermoeden dat u Sheikhan niet zo recent heeft verlaten als u beweerde tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal. U kon op geen enkele manier overtuigen

dat u in januari 2009 nog steeds woonachtig was in Sheikhan. Hierdoor kan ook geen geloof gehecht worden aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Iemand kan immers bezwaarlijk zijn vervolgd in een stad waar hij op dat moment niet meer zou wonen.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat u ter ondersteuning van uw identiteit een kopie neerlegde van uw identiteitskaart en uw nationaliteitsbewijs. Hierbij dient echter te worden opgemerkt dat gescande en/of gekopieerde documenten niet kunnen geauthentificeerd worden en aldus geen bewijswaarde hebben. Dezelfde beoordeling geldt voor de door u neergelegde kopie van de overlijdensakte van uw vader, hoewel het overlijden van uw vader op zich niet in twijfel wordt getrokken door het Commissariaat-generaal. U kunt aldus geen enkel origineel identiteitsdocument voorleggen. Volgens uw verklaringen zouden uw identiteitsdocumenten vanuit Turkije naar België opgestuurd zijn. Uw documenten zouden echter door de politie zijn onderschept, aldus nog uw verklaringen. Tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal maakte u echter op geen enkele manier duidelijk waarom u geen afschrift van de politie zou gekregen hebben of waarom u deze documenten vooralsnog niet hebt teruggekregen van de politie en kon hebben voorgelegd aan het Commissariaat-generaal. Uw advocaat merkte weliswaar op dat uw documenten door de douane werden onderschept onder het PV nummer BR/21FW110.211/2009, maar het kan echter niet de bedoeling zijn dat de Commissaris-generaal lacunes opvult in de bewijsvoering van de kandidaat-vluchteling."

Het vermoeden dat u afkomstig bent uit Dohuk, Noord-Irak, en niet uit Sheikhan, Centraal-Irak, wordt bovendien verder versterkt door informatie die via uw Facebookpagina, waarvan u toegeeft dat het uw Facebookpagina betreft (CGVS, p. 6) en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, teruggevonden kon worden. Zo kon via uw Facebookpagina immers ook de Facebookpagina van uw oom Bayar teruggevonden worden, de oom die u opgevoegd heeft na de dood van uw vader en die u zelf ook als uw vader beschouwt (CGVS, p. 4 en 12). Hoewel u zelf aangeeft afkomstig te zijn uit Sheikhan en altijd in Sheikhan gewoond te hebben (CGVS, dd. 18 augustus 2009, p. 2), geeft uw oom Bayar op zijn Facebookpagina aan dat hij momenteel in Dohuk verblijft én dat hij afkomstig is van Dohuk (zie kopie in het administratief dossier). Redelijkerwijze kan verwacht worden dat indien u daadwerkelijk afkomstig zou zijn van Sheikhan, uw oom op zijn Facebookpagina ook zou aangeven dat hij afkomstig is van Sheikhan. Dat uw oom, door wie u opgevoed werd (!), op zijn Facebookpagina aangeeft afkomstig te zijn uit Dohuk ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw voorgehouden herkomst uit Sheikhan en doet verder vermoeden dat u zelf ook uit Dohuk afkomstig bent.

Wanneer er op uw eigen Facebookpagina bovendien gekeken wordt naar de 'vind-ik-leuks' en de commentaren op uw foto's, valt bovendien meteen op dat van de personen met wie u op Facebook interactie heeft een groot deel bij hun publieke plaatsbepaling aangeeft afkomstig te zijn uit de Koerdische Autonome Regio (KAR), en meer specifiek de stad Dohuk. Er dient dan ook geconcludeerd te worden dat uw vriendennetwerk op Facebook voornamelijk bestaat uit personen die afkomstig zijn van of verblijven in Dohuk, Iraaks-Koerdistan. Deze conclusie doet andermaal afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vermeende herkomst uit Sheikhan, Centraal-Irak, en doet nogmaals sterk vermoeden dat u afkomstig bent uit Dohuk, Iraaks-Koerdistan.

Voorts blijkt uit uw verklaringen en uit de informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, dat u in oktober 2013 vanuit België naar Iraaks-Koerdistan was gereisd om daar op 29 oktober 2013 in Dohuk te huwen met uw vrouw, Darweshi Blesa (CGVS, p. 5-7 en 10-11). Het is echter volstrekt onduidelijk waarom u, die beweert geboren en getogen te zijn in Sheikhan en nooit eerder melding maakte van een band met Dohuk, in oktober 2013 besloot in Dohuk te huwen. Hierbij geeft u aan dat u in Dohuk gehuwd was omdat u niet naar Sheikhan kon gaan (CGVS, p. 7). Het is echter weinig aannemelijk dat u niet naar Sheikhan kon gaan, de problemen die u in Sheikhan gekend zou hebben werden in de beslissing van 18 december 2009 door het CGVS immers reeds als ongeloofwaardig beschouwd. Daarenboven zou uw vrouw, Darweshi Blesa, oorspronkelijk afkomstig zijn van Erbil (CGVS, p. 6), waardoor het logischer geweest zou zijn dat u daar met haar zou huwen indien u niet naar Sheikhan zou kunnen gaan. Dat u desalniettemin toch in Dohuk huwde met uw vrouw, toont aan dat uw band met Dohuk groter is dan u zelf tracht voor te houden.

Hiernaast dient nog opgemerkt te worden dat het bijzonder opmerkelijk is dat op de vertaling van uw huwelijksakte, die u bij de stad Oudenaarde voorlegde, bij uw (geboorte)plaats niet Sheikhan maar daarentegen wel 'Zavieteh' aangegeven staat (zie kopie in het administratief dossier). Gelet op de sterke vermoedens die er reeds gerezen zijn betreffende uw herkomst uit Dohuk en de verschillen in schrijfwijze die zich kunnen voordoen bij vertalingen uit een ander alfabet, kan redelijkerwijze aangenomen worden dat 'Zavieteh' dezelfde plaats is als 'Zawita', een dorp nabij de stad Dohuk.

Daarenboven postte uw broer op zijn Facebookpagina ook een oude foto van uw oom Bayar met op de foto de naam 'Benarinke' geschreven, een dorp gelegen in de provincie Dohuk en nabij Zawita (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Deze bevindingen in acht genomen kan dus redelijkerwijze aangenomen worden dat u, volgens uw huwelijksakte, geboren bent in het dorp Zawita, provincie Dohuk. Deze vaststelling doet op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden herkomst uit Sheikhan en bevestigt het vermoeden dat u afkomstig bent uit Dohuk, Noord-Irak.

Tot slot dient de aandacht nog gevestigd te worden op uw paspoort. U geeft immers aan dat u in 2013 een Iraaks paspoort verkregen had via het Iraakse consulaat en u met dit paspoort in 2013 ook naar Irak was afgereisd. Gevraagd naar uw origineel paspoort, haalt u stereotiep aan dat u uw paspoort ondertussen verloren bent. U geeft voorts aan dat u wel nog een attest van verlies van de politie heeft. Hoewel u gevraagd werd dit attest na uw persoonlijk onderhoud nog aan het CGVS te bezorgen, heeft u nagelaten dit te doen (CGVS, p. 9). U kunt dus het beweerde verlies van uw paspoort niet staven. Het lijkt er dan ook eerder op dat u dit belangrijk identiteits- en reisdocument achterwege houdt daar ze mogelijks andere gegevens betreffende uw identiteit bevatten of omdat u bepaalde reizen (naar Irak) voor de Belgische autoriteiten tracht verborgen te houden.

Gelet op deze vaststellingen blijkt dat u de subsidiaire beschermingsstatus destijds werd toegekend op grond van door u verkeerd weergegeven, achtergehouden en valse verklaringen die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van uw subsidiaire beschermingsstatus, zijnde uw identiteit en herkomst.

Bovenstaande vaststellingen tonen aan dat u bewust getracht heeft om de Belgische asielinstanties te misleiden door bepaalde informatie achter te houden en door bedrieglijke verklaringen af te leggen. Hierdoor is de geloofwaardigheid van uw verklaringen, waarop het CGVS zich baseerde voor het toekennen van uw subsidiaire beschermingsstatus op fundamentele wijze ondermijnd. Het CGVS kan geen geloof meer hechten aan uw beweerde herkomst uit Sheikhan, provincie Ninewa (Centraal-Irak), en heeft daarentegen sterke vermoedens dat u afkomstig bent uit Dohuk, Iraaks-Koerdistan. Het CGVS wijst erop dat van een verzoeker mag worden verwacht dat hij zijn volledige medewerking verleent teneinde de bevoegde instanties toe te laten een zo volledig mogelijk onderzoek naar de gegrondheid van zijn asielrelaas te voeren om zich een beeld te vormen van de eventueel daaruit voortvloeiende nood aan bescherming. De medewerkingsplicht vereist van een verzoeker dat hij zo gedetailleerd en zo correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, herkomst, leefwereld en asielrelaas en dit vanaf de aanvang van de procedure. Gelet op bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet voldaan heeft aan de medewerkingsplicht.

De gedane vaststellingen in verband met uw eerdere plaatsen van verblijf zijn constitutieve elementen van uw verzoek om internationale bescherming. Bijgevolg kan terecht worden besloten tot de intrekking van uw subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 55/5/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet aangezien u de subsidiaire beschermingsstatus kreeg op grond van verkeerd weergegeven en valse verklaringen die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van uw subsidiaire beschermingsstatus.

U haalt verder nog aan dat u momenteel niet naar Irak kan terugkeren en u uw subsidiaire beschermingsstatus dient te behouden omdat de problemen waarom u Irak in 2009 verlaten zou hebben, met name uw problemen met de familie van uw overleden vriend M. (...), momenteel nog steeds actueel zijn. Zo geeft u hierbij aan dat u en uw familie twee keer geprobeerd hebben om tot een verzoening te komen met de familie van M. (...), maar dit telkens geweigerd werd. Bij een terugkeer naar Irak vreest u zowel in Irak als in Iraaks-Koerdistan hierdoor geïsoleerd of opgepakt te worden (CGVS, p. 11-12). Zoals reeds eerder beargumenteerd werd in de beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van 18 december 2009, kan er geen geloof gehecht worden aan de door u aangehaalde redenen voor uw vertrek uit Irak in 2009. Het gegeven dat u nu naar aanleiding van een evaluatie van uw subsidiaire beschermingsstatus louter verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich ook niet van die aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgesteld ongeloofwaardigheid. Het gegeven dat er heden ook geen geloof meer gehecht kan worden aan uw herkomst uit en verblijf in Sheikhan, ondermijnt des te meer de geloofwaardigheid van de problemen die u in 2009 in Sheikhan gekend zou hebben.

Bijkomend haalt u ook nog aan dat u uw subsidiaire beschermingsstatus dient te behouden omdat u al jaren in België bent, u uw leven hier opgebouwd hebt, uw kinderen hier geboren zijn, u hier werkt, u een

eigen restaurant hebt en u veel mensen tewerk stelt in uw restaurant (CGVS, p. 11-12). Dergelijke motieven doen echter niets af aan het gegeven dat u uw subsidiaire beschermingsstatus kreeg op grond van verkeerd weergegeven of valse verklaringen en zijn niet van die aard dat zij het behoud van uw subsidiaire beschermingsstatus kunnen wettigen.

Er zijn geen elementen voorhanden waardoor u in aanmerking zou komen voor het bekomen van de vluchtelingenstatus op basis van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Wat betreft de door u voorgelegde geboorteakte dient te worden opgemerkt dat het hier enkel een kopie, én geen origineel stuk, betreft, waardoor de authenticiteit en herkomst van dit document niet kan worden nagegaan. Een dergelijke kopie is gemakkelijk manipuleerbaar en kan bovendien door om het even wie, waar en wanneer zijn opgemaakt. Aldus draagt dit document geen bewijswaarde. Hierbij dient bovendien nog aan toegevoegd te worden dat er in Irak op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en nagenoeg alle documenten vervalst worden of via corruptie, zowel in Irak als daarbuiten, aangekocht kunnen worden (zie Landeninformatie CGVS "COI Focus Irak: corruptie en documentenfraude").

Voorts zijn er geen indicaties dat u in de Koerdische Autonome Regio (KAR) - waartoe Duhok behoort - een reëel risico op ernstige schade loopt. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het geweld in Irak regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Dohuk te worden beoordeeld.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) kent een zekere mate van stabiliteit en efficiënt optredende veiligheidsdiensten.

Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zuur op. Het Iraakse leger en PMU verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en grote delen van de betwiste gebieden onder Koerdische controle waardoor de KRG een groot deel van zijn olieinkomsten verloor. Na het Koerdische onafhankelijkheidsreferendum kampt de regio met een zware politieke crisis en machtsstrijd tussen de Koerdische partijen, alsook een diepe economische crisis. De aanhoudende spanningen met de centraal-Iraakse regering omtrent de verdeling van de olie-export en de inkomstenverdeling hiervan, alsook de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden zet de relaties tussen de KRG en de Centraal-Iraakse regering op scherp, maar heeft tot op heden weinig impact op de veiligheidssituatie in de KAR.

Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIL af. Het door ISIL uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Dit belet evenwel niet dat ISIL verder terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied. ISIL maakt hierbij gebruik van guerrillatactieken en voert vanuit afgelegen rurale gebieden kleinschalige, doelgerichte aanvallen uit, waarbij zowel leden van het ISF, pro-regeringsgezinde gewapende groeperingen en burgers gevisieerd worden. Het terreurgeweld in de KAR is veel minder frequent dan elders in Irak. In de regio heerst een relatieve stabiliteit. Er vonden de voorbije vijf jaar drie grootschalige aanslagen plaats in de KAR, met name in september 2013, in november 2014 en in april 2015. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen viel een beperkt aantal burgerdoden. Sinds 2016 vonden er geen terroristische aanslagen plaats waarbij burgerslachtoffers te betreuren vielen.

Daarnaast vonden in de KAR een aantal geïsoleerde en kleinschalige aanvallen van IS plaats. Hierbij vallen weinig tot geen burgerslachtoffers. Niettegenstaande de KAR relatief gespaard blijft van ISIL-activiteiten, geniet ISIL steun in het gebied rond het Halabja-gebergte, en is het erin geslaagd zijn draagvlak en invloed uit te breiden tot voorbij het Halabja-gebergte, mede door lokale Koerdische strijders te rekruteren. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de Koerdische autoriteiten sinds januari

2018 meerdere vermeende ISIL-cellen hebben opgerold, voornamelijk in de provincie Suleymaniah. Hoewel dit inherent een groot potentieel inhoudt op gewelddadige incidenten, wijst dit vooral op de capaciteit van de Koerdische veiligheidsdiensten om dergelijk geweld te voorkomen.

Het gros van het aantal slachtoffers dat de afgelopen jaren geregistreerd werd in de KAR is geconcentreerd in het gebied aan de grens met Iran en Turkije, dit ingevolge het conflict tussen de PKK en het Turkse leger. Sinds er op 25 juli 2015 een einde kwam aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK, voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-basissen in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter ook naburige Koerdische dorpen getroffen. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt. In december 2017 begon het Turkse leger ook grondoffensieven uit te voeren op Iraaks grondgebied, waardoor de aanwezigheid van Turkse militairen in de rurale gebieden in Dohuk en Erbil toenam. Aan deze grondoffensieven kwam een einde nadat de Iraakse premier in september 2018 aan de federale grensautoriteiten de opdracht gaf de bewaking van de grens met Turkije te versterken.

Sinds een viertal jaar voert Iran, in de strijd tegen Koerdische rebellen, opnieuw sporadisch aanvallen uit op de Noord-Iraakse, meer bepaald op KDPI-doelwitten. De aanval in september 2018, waarbij Iran het hoofdkwartier van de KDPI viseerde, was de eerste Iraanse aanval waarbij er burgerslachtoffers te betreuren vielen.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de Koerdische Autonome Regio niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat Irak, naast Baghdad International Airport immers over luchthavens beschikt in Basra, Najaf, Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Sinds eind maart 2018 zijn terug rechtsreeks vluchten uit het buitenland, inclusief Europese steden, naar de KAR operationeel. Verschillende internationale luchtvaartmaatschappijen lasten de Koerdische luchthavens opnieuw in hun vluchtschema's in. De Turkse nationale vliegmaatschappij Turkish Airlines besliste omwille van politieke redenen alleen nog op Erbil en niet meer op Suleimaniya te vliegen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Dohuk in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Dohuk een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de provincie Dohuk. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/5/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet wordt uw subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 55/5/1, §2, 2° van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke

motivering van bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en motiveringsplicht. De verzoekende partij stelt dat een manifeste beoordelingsfout begaan werd.

De verzoekende partij betoogt dat zij van Koerdische origine is en afkomstig van Sheikhan (provincie Ninewa, Centraal-Irak). De verzoekende partij is van mening dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onterecht is overgegaan tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus. De verzoekende partij betoogt dat zij op het ogenblik van haar verzoek om internationale bescherming slechts negentien jaar oud was. Doordat er veel problemen en geweld is in Sheikhan (provincie Ninewa, Centraal-Irak), kon zij niet naar haar vroegere woonplaats terug gaan om er te huwen. De verzoekende partij stelt dat zij nog steeds vervolging door de familie van M. vreest zonder dat zij de bescherming kan invoeren van de Iraakse autoriteiten.

De verzoekende partij is van mening dat de verwerende partij onterecht verwijst naar haar facebookpagina en die van haar oom om te stellen dat uit deze facebookpagina zou blijken dat verzoekers oom, die haar heeft opgevoed, niet afkomstig is uit Sheikhan maar uit Dohuk, Noord-Irak. De verzoekende partij wil erop wijzen dat haar oom naast een huis in Sheikhan ook een huis heeft in Dohuk omdat haar oom er werkt en ook de situatie er veel veiliger is. De verzoekende partij betwist dat uit de facebookpagina van haar oom zomaar kan afgeleid worden dat zij niet afkomstig zou zijn uit Sheikhan maar uit Dohuk.

De verwerende partij verwijst in haar beslissing verder onterecht naar verzoekers facebookpagina waaruit zou blijken dat de personen, met wie zij op Facebook interactie heeft, afkomstig zijn uit Dohuk. De verzoekende partij wil benadrukken dat vele familielieden, vrienden,...omwille van de gevaarlijke situatie aldaar uit Sheikhan zijn gevlucht richting Dohuk.

Voorts betoogt de verzoekende partij dat de verwerende partij tenonrechte stelt dat zij ter ondersteuning van haar identiteit slechts een kopie van haar identiteitsdocumenten heeft neergelegd. De verzoekende partij wil nogmaals benadrukken dat zij destijds bij haar verhoor uitdrukkelijk heeft verklaard dat de originele documenten onderschept zijn door de douane onder het PV-nummer BR/21FW110.211/2009. De verzoekende partij stelt dat de verwerende partij hiermee geen rekening houdt.

De verzoekende partij betoogt dat het voor haar echtgenote volledig uitgesloten was om in Erbil, de geboorteplaats van haar echtgenote, te huwen gezien de vluchtelingenstatus van haar vader.

Ook benadrukt de verzoekende partij dat het voor haar onmogelijk is om naar Sheikhan (provincie Ninewa, Centraal-Irak) terug te keren omdat haar leven en vrijheid nog steeds in gevaar zijn. De verzoekende partij beklemt toont dat zij na twee mislukte verzoeningspogingen, nog steeds geïsoleerd wordt door de familie van M. en dat de algemene situatie in Sheikhan nog steeds gevaarlijk is. De verzoekende partij verwijst dienaangaande naar het Algemeen ambtsbericht Irak van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, mei 2018 en citeert hieruit. Daarnaast is er nauwelijks basisinfrastructuur (huizen, ziekenhuizen, scholen,...) aanwezig :

2.2. De verwerende partij heeft geen nota met opmerkingen ingediend. De verwerende partij brengt de volgende aanvullende nota bij:

- UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019
- EASO Country Guidance note: Iraq van juni 2019
- EASO COI Report Iraq - Security situation van maart 2019
- EASO COI Report Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019
- COI Focus Irak – De veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio van 20 november 2019
- COI Focus Irak – De bereikbaarheid van de Koerdische Autonome Regio met het vliegtuig van 19 september 2019.

2.3. Juridisch kader voor het onderzoek van de gegrondheid van het beroep

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de

devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Onderzoek naar de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus

De bestreden beslissing beoogt de intrekking van deze subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 55/5/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet dat bepaalt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trekt de subsidiaire beschermingsstatus in :*

[...];

2° ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt.”

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft deze bevoegdheid op grond van artikel 57/6, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd: (...)*

6° om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus op grond van de artikelen 55/3/1 en 55/5/1 in te trekken;”

Deze bepaling legt op dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus wordt ingetrokken door de commissaris-generaal ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd erkend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest.

De verzoekende partij heeft op 19 februari 2009 een verzoek om internationale bescherming ingediend. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij in het kader van haar beschermingsverzoek verklaarde in Sheikhan, gelegen in de provincie Ninewa (Centraal-Irak) geboren te zijn en aldaar heel haar leven gewoond te hebben. De verzoekende partij stelde ook dat haar etnische herkomst Koerd was en dat zij soenniet is. Er werden verschillende vragen over haar herkomst gesteld (gehoorverslag 18 augustus 2009, p.8-14). Uiteindelijk werd de herkomst van de verzoekende partij uit Centraal-Irak niet betwist, maar werd wel de recente herkomst van de verzoekende partij uit de provincie Ninewa betwist. Omwille hiervan werd haar vluchtrelaas als ongeloofwaardig beschouwd, doch werd met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus beslist dat: *“Uit een grondige analyse van de actuele situatie in Irak blijkt evenwel dat er in Centraal-Irak een reëel risico bestaat van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict (art 48/4§2 c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet). Gezien uw afkomst uit Centraal-Irak, uw positie en situatie in Irak, uw hoedanigheid van burger en het tekort aan bescherming en een reëel binnenlands vluchtalternatief geloofwaardig worden geacht, wordt u rekening houdend met de actuele situatie in Centraal-Irak de status van subsidiaire bescherming toegekend.”*

De commissaris-generaal oordeelde dat er in de provincie Ninewa, gelegen in Centraal Irak, een reëel risico bestond op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van de burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus van de verzoekende partij wordt door de verwerende partij heden ingetrokken omdat de verwerende partij ernstige vermoedens heeft dat de verzoekende partij afkomstig is uit Dohuk, Noord-Irak. Voormeld standpunt staft de verwerende partij op de volgende elementen:

- De verwerende partij verwijst vooreerst naar de motieven van de beslissing van 18 december 2009 waarin destijds uiteengezet werd waarom de recente herkomst van de verzoekende partij uit Sheikhan, gelegen in de provincie Ninewa (Centraal-Irak) niet aangenomen wordt.
- Vervolgens wordt verwezen naar de facebookpagina van de oom van de verzoekende partij die haar opgevoed heeft. Haar oom vermeldt op zijn facebookpagina dat hij momenteel in Dohuk verblijft en vandaar afkomstig is. De verwerende partij meent dat redelijkerwijze kan verwacht worden dat indien de verzoekende partij daadwerkelijk afkomstig zou zijn van Sheikhan, haar oom op zijn Facebookpagina ook zou aangeven dat hij afkomstig is van Sheikhan daar hij de verzoekende partij als kind opgevoed heeft.
- Voorts stelt de verwerende partij dat uit de 'vind-ik-leuks' en de commentaren op haar foto's op facebook opvalt dat van de personen met wie ze op Facebook interactie heeft een groot deel bij hun publieke plaatsbepaling aangeeft afkomstig te zijn uit de Koerdische Autonome Regio (KAR), en meer specifiek de stad Dohuk. De verwerende partij concludeert dat haar vriendennetwerk op Facebook voornamelijk bestaat uit personen die afkomstig zijn van of verblijven in Dohuk, Iraaks-Koerdistan.
- Vervolgens stelt de verwerende partij dat de verzoekende partij in 2013 vanuit België naar Iraaks-Koerdistan is gereisd om daar op 29 oktober 2013 in Dohuk te huwen (notities persoonlijk onderhoud 9 augustus 2019, p. 5-7 en 10-11). De verzoekende partij stelt dat ze in Dohuk gehuwd is omdat ze niet naar Sheikhan kon gaan (notities persoonlijk onderhoud 9 augustus 2019, p. 7). De verwerende partij stelt dat het weinig aannemelijk dat is ze niet naar Sheikhan kon gaan daar de problemen die ze in Sheikhan gehad zou hebben niet geloofwaardig zijn. Daarenboven is de echtgenote van de verzoekende partij oorspronkelijk afkomstig van Erbil waardoor het logischer geweest zou zijn dat ze daar zouden huwen indien ze niet naar Sheikhan konden gaan.
- De verwerende partij wijst er voorts ook op dat op de vertaling van de huwelijksakte, die ze bij de stad Oudenaarde voorgelegd heeft, bij haar geboorteplaats niet Sheikhan maar daarentegen wel 'Zavieteh' aangegeven staat. In dit verband argumenteert de verwerende partij dat *"Gelet op de sterke vermoedens die er reeds gerezen zijn betreffende uw herkomst uit Dohuk en de verschillen in schrijfwijze die zich kunnen voordoen bij vertalingen uit een ander alfabet, kan redelijkerwijze aangenomen worden dat 'Zavieteh' dezelfde plaats is als 'Zawita', een dorp nabij de stad Dohuk. Daarenboven postte uw broer op zijn Facebookpagina ook een oude foto van uw oom Bayar met op de foto de naam 'Benarinke' geschreven, een dorp gelegen in de provincie Dohuk en nabij Zawita (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Deze bevindingen in acht genomen kan dus redelijkerwijze aangenomen worden dat u, volgens uw huwelijksakte, geboren bent in het dorp Zawita, provincie Dohuk."*
- Tot slot verklaart de verzoekende partij dat ze in 2013 een Iraaks paspoort verkregen heeft via het Iraakse consulaat en dat ze met dit paspoort in 2013 ook naar Irak is afgereisd. De verzoekende partij verklaart dat ze geen kopie van dit paspoort kan neerleggen omdat ze dit paspoort verloren heeft. De verzoekende partij geeft aan dat ze een attest van verlies heeft van dit paspoort, maar laat dit attest bij te brengen. Nochtans blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat haar expliciet gevraagd werd om dit attest van verlies bij te brengen. Gevraagd naar uw origineel paspoort, haalt u stereotiep aan dat u uw paspoort ondertussen verloren bent. U geeft voorts aan dat u wel nog een attest van verlies van de politie heeft. Hoewel u gevraagd werd dit attest na uw persoonlijk onderhoud nog aan het CGVS te bezorgen, heeft u nagelaten dit te doen (notities persoonlijk onderhoud 9 augustus 2019, p. 9).

Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan worden bijgetreden in diens conclusie dat verzoekers actuele en feitelijke herkomst in de provincie Dokuk (KAR) ligt. De Raad acht voorgaande bevindingen samengenomen voldoende determinerend om het besluit dat de subsidiaire beschermingsstatus onterecht werd toegekend aan de verzoekende partij op basis van valse verklaringen betreffende haar beweerd herkomst uit de provincie Ninewa (Centraal-Irak) – wat het doorslaggevend element was om hen internationale bescherming te verlenen – te schragen.).

In het verzoekschrift onderneemt de verzoekende partij geen ernstige poging om voormelde determinerende motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen. Ter terechtzitting brengt de verzoekende partij een aanvullende nota bij. Deze aanvullende nota bevat de huwelijksakte van de verzoekende partij, de geboorteakte van de kinderen, de identiteitskaart van haar partner, de

identiteitskaart van de kinderen en haar verblijfskaart. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij geen overtuigende argumenten bijbrengt die deze appreciatie kunnen ombuigen.

Waar de verzoekende partij in haar verzoekschrift verklaart dat haar oom twee huizen heeft, namelijk in Sheikhan en in Dohuk en in heden in Dohuk verblijft omwille van de algemene veiligheidssituatie in Sheikhan, wijst de Raad erop dat dit een postfactum verklaring betreft die geen grondslag vindt in de stukken van het rechtsplegingsdossier. Enerzijds omdat de verzoekende partij steeds verklaard heeft dat haar oom in Sheikhan verbleef. Het is slechts na het nemen van de bestreden beslissing dat de verzoekende partij verklaart dat haar oom een woning in Dohuk heeft. Anderzijds staat de verzoekende partij op generlei wijze dat haar oom zowel een woning in Sheikhan als in Dohuk heeft.

Waar de verzoekende partij stelt dat ze niet in Erbil kon trouwen omwille van de vluchtelingenstatus van de vader van haar echtgenote, wijst de Raad erop dat in zoverre dient aangenomen te worden dat de vader van haar echtgenote de vluchtelingenstatus heeft dit geenszins verschoont waarom zij niet in Sheikhan gehuwd is, namelijk de plaats van waar de verzoekende partij voorhoudt afkomstig te zijn, en dit ook geen afbreuk doet aan de vermeldingen omtrent haar geboorteplaats op de huwelijksakte. In het verzoekschrift betwist de verzoekende partij geenszins dat op haar huwelijksakte als geboorteplaats niet Sheikhan maar daarentegen wel 'Zavieteh' aangegeven staat en dat gelet op de bevindingen weergegeven in de bestreden beslissing redelijkerwijze kan aangenomen worden dat zij, volgens haar huwelijksakte, geboren is in het dorp Zawita gelegen nabij de stad Dohuk.

In het verzoekschrift betoogt de verzoekende partij dat de verwerende partij weigert een onderzoek te doen naar de onderschepping van haar documenten door de douane en verwijst ze naar het nummer van het proces-verbaal dat in 2009 opgesteld werd. De verzoekende partij gaat met dit betoog voorbij aan de motieven van de bestreden beslissing. De motieven van de bestreden beslissing hebben immers geen betrekking op het paspoort waarvan de verzoekende partij in 2009 aangaf dat het door de douane onderschept werd, maar hebben betrekking op het paspoort uit 2013 waarvan de verzoekende partij verklaard had dat ze het verloren was. Het is dit attest van verlies dat de verzoekende partij nalaat bij te brengen. Het lijkt er dan ook sterk op dat de verzoekende partij geen zicht wil bieden op haar werkelijke regio van herkomst en dat zij deze documenten bewust achterhoudt voor de Belgische instanties om op deze manier de erin vervatte informatie betreffende haar feitelijke herkomst te verhuilen.

De documenten die ter terechtzitting worden bijgebracht doen geen afbreuk aan hetgeen voorafgaat. Op de verblijfskaart van de verzoekende partij staat weliswaar dat zij in Sheikhan geboren werd, doch werd dit op basis van haar eigen verklaringen vermeld. Er kan er niet aan voorbij gegaan worden dat op haar huwelijksakte een andere geboorteplaats vermeld werd.

De bevindingen die hierboven worden bijgetreden door de Raad zijn gebaseerd op een zorgvuldig en objectief onderzoek.

Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de verzoekende partij doelbewust heeft getracht om relevante elementen van haar identiteit en herkomst achter te houden om te verhinderen dat de bevoegde instanties zicht kregen op essentiële informatie met betrekking tot haar nood aan internationale bescherming. De beslissing van de commissaris-generaal wordt bevestigd. De subsidiaire beschermingsstatus die de verzoekende partij werd toegekend op basis van verkeerd weergegeven, achtergehouden en valse verklaringen die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning ervan, wordt ingetrokken op grond van artikel 55/5/1, § 2, 2°, van de Vreemdelingenwet.

2.5. De door verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud aangehaalde argumenten kunnen het behoud van haar subsidiaire beschermingsstatus niet wettigen.

2.5.1. Zo kan de verzoekende partij zich niet baseren op de elementen die aan de basis liggen van haar ongeloofwaardig bevonden asielrelaas, waarin hij volhardt, om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partij toont voor het overige geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat zij in Irak een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon.

2.5.2. Uit een samenlezing van artikel 48/4, § 2, c) en artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet vloeit voort dat in beginsel een beoordeling per regio van de veiligheidssituatie vereist is om het risico te kunnen inschatten.

De Raad leest in de richtlijnen van UNHCR (de vluchtelingenorganisatie van de Verenigde Naties) en van EASO (het Europees Asielagentschap) met betrekking tot de algemene veiligheidssituatie in Irak het volgende. Het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak zijn regionaal erg verschillend. Om die reden adviseert UNHCR niet om aan elke Irakees bescherming te verlenen.

De verzoekende is afkomstig van de provincie Dohuk. Het is dan ook de veiligheidssituatie in de provincie Dohuk die moet worden beoordeeld in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Omdat de beoordeling van de commissaris-generaal van de veiligheidssituatie in de provincie Dohuk verouderd is, heeft de commissaris-generaal de landeninformatie over de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja geactualiseerd.

Hij maakt hierbij de volgende beoordeling: *“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie het EASO COI Report Iraq - Security situation van maart 2019, en de COI Focus Irak – De veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio van 20 november 2019) blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) kent een zekere mate van stabiliteit en efficiënt optredende veiligheidsdiensten.*

Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zuur op. Het Iraakse leger en PMU verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en grote delen van de betwiste gebieden onder Koerdische controle waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum deed de regio in een politieke en diepe economische crisis belanden. De twee grootste partijen (de KDP en de PUK) slaagden er, vijf maanden na de parlementsverkiezingen in de KAR, op 4 maart 2019 wel in om een politiek akkoord te bereiken. Op 10 juli 2019 werd de nieuwe regering, bestaande uit de KDP, de PUK en Gorran, ingezworen. De relaties tussen de KRG en de federale regering staan nog steeds op scherp door de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden en het uitblijven van een akkoord over de verdeling van de inkomsten uit de olie-productie, al zijn deze spanningen in de loop van 2018 en 2019 wel verminderd. De federale regering verwijderde op 16 februari 2019 alle controleposten met de KAR die na het onafhankelijkheidsreferendum waren opgetrokken en maakte een maand later voor het eerst in jaren opnieuw het wettelijk voorziene federale budget voor de KRG over, waardoor achterstallige ambtenarenlonen konden worden uitbetaald. Ten slotte sloten de beide regeringen in juli 2019 een akkoord over de veiligheidshandhaving in de betwiste gebieden. De aanhoudende spanningen hebben tot op heden weinig impact op de veiligheidssituatie in de KAR.

Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIL af. Het door ISIL uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Dit belet evenwel niet dat ISIL verder terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied. ISIL maakt hierbij gebruik van guerrillatactieken en voert vanuit afgelegen rurale gebieden kleinschalige, doelgerichte aanvallen uit, waarbij zowel leden van de Iraqi Security Forces, pro-regeringsgezinde gewapende groeperingen en burgers geviséerd worden. Het terreurgeweld in de KAR is veel minder frequent dan elders in Irak. In de regio heerst een relatieve stabiliteit. Er vonden de voorbije zeven jaar vier grootschalige aanslagen plaats in de KAR, met name in september 2013, november 2014, april 2015, en juli 2018. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen viel een beperkt aantal burgerdoden.

Daarnaast vonden in de KAR een aantal geïsoleerde en kleinschalige aanvallen van ISIL plaats. Hierbij vallen weinig tot geen burgerslachtoffers. Niettegenstaande de KAR relatief gespaard blijft van ISIL-activiteiten, geniet ISIL voorbij het Halabja-gebergte, mede door lokale Koerdische strijders te rekruteren. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de Koerdische autoriteiten in 2018 en 2019 meerdere vermeende ISIL-cellen hebben opgerold. Hoewel dit inherent een groot potentieel inhoudt op gewelddadige incidenten, wijst dit vooral op de capaciteit van de Koerdische veiligheidsdiensten om dergelijk geweld te voorkomen.

Het gros van het aantal slachtoffers dat de afgelopen jaren geregistreerd werd in de KAR is geconcentreerd in het gebied aan de grens met Iran en Turkije, dit ingevolge het conflict tussen de PKK

en het Turkse leger. Sinds er op 25 juli 2015 een einde kwam aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK, voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-basissen in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter ook naburige Koerdische dorpen getroffen. In 2018 en 2019 voerde het Turkse leger de luchtaanvallen significant op. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is evenwel beperkt. In december 2017 begon het Turkse leger ook grondoffensieven uit te voeren op Iraaks grondgebied, waardoor de aanwezigheid van Turkse militairen in de rurale gebieden in Dohuk en Erbil toenam. Eind mei 2019 lanceerde het Turkse leger een gecombineerd lucht- en grondoffensief in de regio Hakurk, gelegen in het noorden van de provincie Erbil. Een tweede operatie in het grensgebied volgde in augustus. Deze operaties veroorzaken ontheeming van inwoners van dorpen in het gebied maar het aantal burgerdoden blijft beperkt.

Sinds een viertal jaar voert Iran, in de strijd tegen de Iraans-Koerdische rebellen van de KDPI (Kurdistan Democratic Party of Iran) en PDK (Kurdistan Democratic Party), opnieuw sporadisch aanvallen uit op KDPI- en PDK-doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR. Het aantal burgerslachtoffers dat bij deze acties en aanvallen valt, is zeer beperkt.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de Koerdische Autonome Regio niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019, en de COI Focus Irak – De bereikbaarheid van de Koerdische Autonome Regio met het vliegtuig van 19 september 2019) blijkt dat Irak, naast Baghdad International Airport immers over luchthavens beschikt in Basra, Najaf, Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn.

Sinds eind maart 2018 zijn terug rechtsreeks vluchten uit het buitenland, inclusief Europese steden, naar de KAR operationeel. Verschillende internationale luchtvaartmaatschappijen lasten de Koerdische luchthavens opnieuw in hun vluchtschema's in. De Turkse nationale vliegmaatschappij Turkish Airlines besliste omwille van politieke redenen alleen nog op Erbil en niet meer op Suleimaniya te vliegen."

Samen met de commissaris-generaal besluit de Raad dat er actueel in de provincie Dohuk geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar de KAR louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Of anders gezegd: het geweld in de provincie Dohuk is op dit moment niet zo uitzonderlijk erg dat verzoeker bij terugkeer naar Dohuk automatisch in gevaar komt.

De verzoekende partij brengt middels voorliggend verzoekschrift geen elementen bij die een ander licht kunnen werpen op voorgaande analyse van de veiligheidssituatie in Noord-Irak, noch op de daarop gesteunde conclusie dat er actueel voor burgers in Noord-Irak geen reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad vindt in het dossier geen concrete persoonlijke omstandigheden terug waarmee, in het licht van de veiligheidssituatie in de provincie Dohuk, rekening moet worden gehouden. Uit de stukken van het rechtsplegingsdossier blijkt niet dat de verzoekende partij een verhoogd risico loopt op gevaar als gevolg van het willekeurig geweld. In andere woorden, er blijkt niet dat de verzoekende partij meer dan andere bewoners van Dohuk, een groter risico lopen om slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De Raad kan niet vaststellen dat de verzoekende partij bij terugkeer naar Irak een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg blijft evenmin een schending van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.6. Waar de verzoekende partij stelt dat ze de subsidiaire beschermingsstatus dient te behouden omdat ze al jaren in België woont, hier werkt, een eigen restaurant heeft; mensen tewerk stelt in haar restaurant en de geboorteattesten van de kinderen en identiteitskaarten van haar echtgenote en kinderen bijbrengt, wijst de Raad erop dat de bestreden beslissing er op geen enkele wijze toe strekt een inmenging in haar privéleven uit te maken. De bestreden beslissing houdt enkel in dat verzoekers subsidiaire beschermingsstatus wordt ingetrokken in toepassing van artikel 55/3/1, §1 van de Vreemdelingenwet en bevat deze zelf geen beëindiging van verzoekers verblijfstoelating of een verwijderingsmaatregel. Het is dus pas op het ogenblik dat ten aanzien van de verzoekende partij

daadwerkelijk een beslissing tot beëindiging van verblijf en een verwijderingsmaatregel wordt genomen, die als een afzonderlijke beslissingen kunnen worden aangevochten, dat een onderzoek naar de mogelijke schending van het recht op eerbiediging van het privéleven zich opdringt en dienvolgens de door de verzoekende partij aangehaald elementen van integratie relevant moet worden geacht en dus niet, zoals *in casu*, bij de beoordeling van de intrekking van verzoekers subsidiaire beschermingsstatus.

2.7. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat zich actueel een intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus opdringt zoals bepaald in artikel 55/5/1, §2, 2° van de Vreemdelingenwet daar vast is komen te staan dat verzoekers actuele en feitelijke herkomst niet in provincie Ninewa (Centraal-Irak) ligt maar in de provincie Dohuk (KAR), dat haar subsidiaire beschermingsstatus destijds aldus werd toegekend op grond van door haar verkeerd weergegeven, achtergehouden en valse verklaringen die doorslaggevend zijn geweest voor het toekennen van haar beschermingsstatuut, en dat haar persoonlijk gedrag, met name het feit dat zij vrijwillig naar Irak is teruggekeerd, er bovendien op wijst dat zij geen reëel risico op ernstige schade loopt.

2.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat de verzoekende partij in een persoonlijk onderhoud de kans heeft gekregen om de redenen aan te halen waarom haar status behouden dient te blijven. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal verzoekers dossier op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze heeft beoordeeld en haar beslissing heeft genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De intrekking van de status van subsidiaire bescherming wordt bevestigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven oktober tweeduizend twintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. RYCKASEYS